

د افغانستان جمهوریت

د عدلیې وزارت

رسمی جریده

شماره بیست و سوم ۱۶ حوت ۱۳۶۶

نمبر مسلسل - ۶۶۱

- مقررہ تقویہ اقتصاد خانوادگی

مصوبه شورای وزیران جمهوری دموکراتیک افغانستان

شهر کابل

شماره (۸۲)

تاریخ ۱۳۶۶/۳/۵

در مورد مقررہ تقويه اقتصاد خانواده گي

شورای وزیران جمهوری دموکراتیک افغانستان تصویب مینماید:

مقررہ تقويه اقتصاد خانواده گي منظور است، در جريده رسمي نشر گردد.

سلطانعلی کشتمند

رئيس شورای وزیران جمهوری دموکراتیک افغانستان

مقررہ تقویہ اقتصاد خانوادگی

فصل اول

احکام عمومی

مادہ اول:

این مقررہ بتاسی از مصوبہ مورخ ۱۳۶۴/۸/۱۴ شورای انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان بمنظور تقویت اقتصاد خانوادہ ہا در مراکز و محلات کشور و تحقق اہداف ذیل وضع گردیدہ است:

- ۱- ارتقای سطح زندہ گی مادی و فرہنگی از طریق تقویت اقتصاد و فرہنگ خانوادہ ہا در محلات.
- ۲- رشد صنایع دستی محلی و صنایع خفیفہ در محلات کشور.
- ۳- ایجاد شرایط مساعد جہت ابراز و رشد ابتکارات دہقانان پیشہ وران و متشبثین صنایع کوچک و محلی و استفادہ از توانایی های فزیکمی و مادی آنها جہت بلند بردن سطح محصولات و تولیدات زراعتی و صنعتی.
- ۴- ارتقای سطح کیفیت و میکانیزہ تدریجی تولیدات و محصولات صنعتی و زراعتی در محلات.
- ۵- ارتقای سطح تولیدات، توسعہ صادرات، بہتر ساختن وضع اقتصادی و بہبود زندہ گی خانوادہ ہا.
- ۶- گسترش نقش خانوادہ ہا در ترکیب اقتصاد ملی از لحاظ صنایع دستی تشبثات کوچک صنعتی و فارمہای کوچک زراعتی و مالداری.
- ۷- ایجاد شرایط لازم از قبیل اعطای کریدت ہا، کمک های تخنیکمی و فرہنگی جہت سہم گیری بیشتر بخش خصوصی در تولیدات و محصولات نا خالص ملی.
- ۸- فراہم آوری تسہیلات بمنظور پروسس مواد بہ شکل اتحادیوی، کوپراتیفی و منطقوی.
- ۹- میسر ساختن زمینہ اعطای کریدت و خدمات نمونوی جہت میکانیزہ قسمی عملیات تولیدی و مہیا ساختن زمینہ های آموزشی و تربیتی.
- ۱۰- ایجاد اتحادیہ ہا و کوپراتیفہای صنایع دستی و اصناف صنعتی کوچک با پروگرام های تقویتی از جانب دولت.
- ۱۱- معرفی تکنالوژی جدید و عصری بمناطق تولید صنایع دستی.

- ۱۲- فراهم آوری تسهیلات زیربنایی لازم حمل و نقل مواد تولیدی و مواد اولیه.
- ۱۳- استفاده از تکنالوژی و فهم مسلکی در صنایع دستی و تشبثات کوچک صنعتی و زراعتی.
- ۱۴- اتخاذ تدابیر لازم جهت ایجاد تسهیلات و بهبود عرضه محصولات تولیدی خانواده ها.
- ۱۵- حمایه، تشویق و تقویه فعالیت های صنایع دستی صنایع کوچک و تشبثات کوچک زراعتی و مالداري کشور.

ماده دوم:

اصطلاحات آتی درین مقررہ دارای معانی ذیل میباشد:

- ۱- متشبت: کسیکه در عمل تولید و عرضه تولیدات مسوولیت امور تشکیلاتی، اداره، سازماندهی و خطرات احتمالی فعالیت تصدی مربوط را به عهده میگیرد.
- ۲- پیشه ور: شخصیکه در يك رشته خاص تولیدی و خدماتی دارای مهارت کافی بوده و در همان رشته تربیه شده و یا اینکه بصورت موروثی در يك رشته تخصص داشته باشد.
- ۳- صنعتگر: کسیکه مواد خام یا نیمه خام پروسس شده را با استفاده از وسایل و ماشین آلات به مواد نیمه پخته یا مواد پخته تبدیل نماید.
- ۴- دهقان: شخصیکه مالک بیشتر از بیست جریب زمین درجه اول یا معادل آن نباشد و مستقیما به کشت و زراعت بپردازد.
- ۵- دهقان کم زمین: شخصیکه ساحه زمینداری او کمتر از پنج جریب زمین درجه اول یا معادل آن بوده و مستقیما به کشت و زراعت بپردازد.
- ۶- دهقان بی زمین: کسیکه از خود زمین نداشته و باساس موافقه قبلی قانونی یا مطابق به عرف محل به کشت و کار زمین شخص دیگری بپردازد.
- ۷- زمیندار: شخصیکه ساحه زمینداری را باساس سند ملکیت تحت تصرف داشته باشد.
- ۸- زمیندار کوچک: شخصیکه ساحه زمینداری او محدود به پنج جریب زمین درجه اول یا معادل آن باشد.
- ۹- مالدار: شخصیکه مصروف پرورش حیوانات اهلی برای رفع نیازمندی های خویش از طریق فروش محصولات و گوشت آنها باشد.

۱۰- خانواده: دو یا بیشتر از دو نفر که بین شان ارتباط خون شریکی و یا خویشاوندی موجود بوده زیر يك سقف زندگی نمایند و دارای عاید کلی یا قسمی مشترك باشند.

۱۱- قریه: محل تجمع واحد های مسکونی مستقل اشخاص که دارای نام مشخص میباشد.

۱۲- صنایع دستی: صنایع عنعنوی کشور که از قدیم بین مردم مروج بوده و بیشتر حاصل مهارت و استعداد انسان مولد آنست.

۱۳- صنایع کوچک: صنایع که قیمت ماشین آلات آن از ۴ میلیون افغانی تجاوز نکند.

۱۴- قطعه: زمینکه در تصرف یا ملکیت يك شخص و یا اشخاص طور مشترك قرار داشته و اطراف آنرا ملکیت اشخاص دیگر یا دولت یا دریا، جوی، راه عامه، کوه، تپه و اراضی بایر احاطه کرده باشد.

۱۵- قطعات کوچک زمین: قطعه زمینیکه مساحت آن کمتر از پنج جریب زمین باشد.

۱۶- اجاره: عقدیکه بموجب آن اجاره دار در بدل پرداخت حق الاجاره معین به زمیندار در مدت معین از حاصل زمین تحت اجاره استفاده مینماید.

۱۷- تقاوی: پیش پرداخت پول یا بذری که مالک به زارع میدهد و بعد از پرداخت و برداشت محصول پس میگیرد.

۱۸- پیشکی: (مزد یا معاش) که قبل از موعد معین آن تادیه میگردد.

۱۹- کریدت: اعطای وجوه نقهه باشخاص به منظور انجام فعالیت های مشخص تولیدی و خدماتی.

۲۰- کمک: مبلغ نقد یا جنس که از طرف دولت یا يك موسسه خصوصی به يك موسسه دولتی یا خصوصی و یا يك فرد به اساس قرارداد پرداخته میشود.

۲۱- قرارداد: موافقه بین دو یا چند طرفی که قانونا الزام آور بوده و حسب آن اجرای عمل و یا خود داری از ان تعهد میگردد.

۲۲- کوپراتیف: موسسه انتفاعی که مازاد عاید بر مصرف به تناسب کار هر يك شریک بین شان توزیع میگردد.

۲۳- اتحادیه: اتحاد دایمی یا موقتی موسسات تجارتي با تصدیها بمنظور تقلیل مصارف تمام شد تولیدات کتلوی، تمرکز بخشیدن اداره، تدارک مقدار بیشتر سرمایه برای تحقق پلان های جدید.

ماده سوم:

ساحاتی را که احکام این مقررہ احتوا میدارد عبارتند از:

صنایع دستی، صنایع کوچک و محلی تشبثات کوچک زراعتی و مالداری در چوکات خانواده ها قراء و مناطق محلی و شهری.

ماده چهارم:

در بخشهای صنایع دستی، صنایع کوچک محلی، تشبثات زراعتی و مالداری، فعالیت ها و خدمات آتی شامل میباشد:

۱- انواع تولیدات زراعتی و مالداری در خانواده ها، پروژه های ترویج مرغداری، تربیه گاوهای نسلی شیری و گوشتی، گوسفند داری، زنبور داری، پیله وری، پروسس میوه جات، لبنیات اصلاح درختان مثمر، ذخیره و نگهداشت مواد غذایی.

۲- تولید پشم، قره قل و پوست باب، طرز نگهداری و ذخیره حبوبات و نباتات صنعتی جهت تخفیف ضایعات بعد رفع حاصل.

۳- تربیه زنان بمنظور تنظیم امور منزل و اقتصاد خانواده ها.

۴- صنایع محلی و عنعنوی در سطح دهات و شهر ها از قبیل قالین بافی، گلیم بافی، نمد مالی، شطرنجی بافی، برك بافی، نخ تابی مسگری، زرگری صنایع چرمی، حکاکی، نجاری، سوزن دوزی، کلالی، دباغی، شال بافی و دیگر تشبثات صنعتی محلی بمنظور پروسس مواد خام زراعتی و مالداری.

۵- صنایع غیر عنعنوی محلی.

۶- کنسرو میوه جات تازه.

۷- تهیه دستگاه های پروسس مواد لبنی و سایر محصولات حیوانی و نباتی.

۸- افتتاح مکاتب دهاتی و ابتدایی و تعلیمات غیر رسمی و مراکز اجتماعی و کلتوری دهات.

۹- حفظ الصحه محیطی و ایجاد مراکز اساسی و فرعی صحی.

۱۰- احداث پلها و پلچکها، سربندها، ترنابها و پروژه های کوچک آبیاری، پاک کاری جویها و کاریز ها.

۱۱- ایجاد مراکز آموزشی.

۱۲- ایجاد شبکه های تنویری.

فصل دوم

تشکیل

ماده پنجم:

بمنظور تنظیم و انسجام فعالیت ها و خدمات در جهت تقویت اقتصاد خانواده ها ریاست توحید و انسجام کمک به خانواده ها در چوکات کمیته دولتی پلانگذاری تاسیس میگردد.

ماده ششم:

بمنظور کمک، رهنمایی و سمندهی فعالیت های ارگانها و موسسات ذیربط جهت تقویه اقتصاد خانواده ها مطابق به احکام این مقررہ، شورای عالی در چوکات کمیته دولتی پلانگذاری مشتمل از اعضای آتی ایجاد میگردد:

رئیس کمیته دولتی پلانگذاری.

وزیر تجارت.

وزیر صنایع خفیفه و مواد غذایی.

وزیر تعلیم و تربیه.

وزیر زراعت و اصلاحات ارضی.

رئیس عمومی اتحادیه کوپراتیفهای دهقانی.

رئیس عمومی د افغانستان بانک.

ماده هفتم:

رئیس کمیته دولتی پلانگذاری بحیث رئیس شورای عالی، وزیر تجارت بصفت معاون و رئیس توحید و انسجام بحیث منشی شورای عالی ایفای وظیفه مینماید.

ماده هشتم:

شورای عالی دارای وظایف و صلاحیت های آتی میباشد:

۱- سمت دهی فعالیت ارگانها و موسسات دولتی در جهت تقویه اقتصاد خانواده ها.

۲- غور و تصویب پلانهای کوتاه مدت و دراز مدت کمک های مادی و غیر مادی به تقویه اقتصاد خانواده ها.

۳- استماع گزارش اجراءات و پیشرفت کار و پلانهای منظور شده.

۴- **صدر** هدایات و دساتیر بقمصد تسریع و بهبود فعالیت های ادارات و موسسات مربوطه در جهت تطبیق پلانهای مطروحه.

۵- اتخاذ تصامیم در جهت رفع موانع و مشکلاتیکه در طریق پیشرفت پروگرام های مطروحه پدید می آید.

۶- تعیین و تثبیت پلان و پروگرام کار شورا های ولایتی بارتباط پیشرفت کار و تطبیق پلانهای مورد نظر.

ماده نهم:

غرض تطبیق و پیشرفت سریع پلانهای مطروحه در ارتباط تقویه اقتصاد خانواده ها در دهات، نواحی، شهرها و در ولایات شورای ولایتی در سطح ولایت ایجاد میگردد که مرکب از اعضای آتی میباشد:

رئیس کمیته اجرائیه شورای نمایندگان ولایت.

رئیس اتاق های تجارت و صنایع.

رئیس تعلیم و تربیه.

نماینده کوپراتیفهای دهقانی.

ماده دهم:

رئیس کمیته اجرائیه شورای نمایندگان بحیث رئیس شورای ولایتی و مدیر اداری ولایت بحیث منشی شورا انجام وظیفه مینماید.

فصل سوم

وظایف و صلاحیت ها

ماده یازدهم:

ریاست توحید و انسجام کمک به خانواده ها دارای وظایف و صلاحیت های آتی میباشد:

- ۱- مطالعه وضع اقتصادی و اجتماعی مناطقی که پروگرام کمک در جهت تقویه اقتصاد خانواده ها در آن مد نظر است و تقدیم گزارش آن به شورای عالی.
- ۲- مطالعه وضع حرفوی و صنعتی مناطقی که در ان امکانات ایجاد فعالیت های مورد نظر موجود است.
- ۳- طرح پلان و پروگرام های سالانه در سطح قریه، ناحیه و شهر ها و تقدیم آن بشورای عالی.
- ۴- تثبیت و تشخیص پروژه ها، دهات و محلات مطابق به پلان مطروحه و ابلاغ آن بعد از منظوری شورای عالی بموسسات ذیربط.
- ۵- تامین ارتباط دایمی بین ادارات و موسسات ذیربط و پروژه های مربوطه.
- ۶- توحید و انسجام فعالیت های ارگانها و موسسات مربوطه در ارتباط پروگرام های مورد نظر.
- ۷- مراقبت از توزیع کمک های مادی و غیر مادی موسسات و تصفیه بموقع آن.
- ۸- ترتیب و تقدیم گزارش کار و پیشرفت پروگرام های مطروحه بشکل ماهوار، ربعوار و سالانه بشورای عالی.

ماده دوازدهم:

شورای ولایتی دارای وظایف و صلاحیت های آتی میباشد:

- ۱- تطبیق پلان و پروگرام های منظور شده در دهات، نواحی و شهرها.
- ۲- تشخیص و تثبیت ساحه و محلیکه امکان ایجاد پروژه های مورد نظر در ان میسر باشد.
- ۳- تثبیت و تشخیص پروژه های که تحت این پروگرام شامل شده میتواند.
- ۴- طرح پروگرام های کوتاه مدت کار در چوکات پلان منظور شده و موافق به شرایط عینی محل.

۵- ارایه نظریات و پیشنهادات به شورای عالی در جهت بهبود و تسریع کار پلانهای مطرحه.

۶- ارایه نظر و پیشنهاد حین ترتیب و تدوین پلان عمومی به شورای عالی.

۷- کنترل و مراقبت دایمی از اجرا و استفاده کمک ها.

۸- مراقبت و کنترل از انجام بموقع تعهدات منجانب متعهدین و تصفیه کمک های حاصله.

۹- حل بموقع مسایل و مشکلاتیکه در محل بروز مینماید.

ماده سیزدهم:

ارگانهای آتی بارتباط پروگرام تقویه اقتصاد خانواده ها به منظور مساعدت و فراهم آوری تسهیلات دارای وظایف و صلاحیت های آتی میباشند:

(۱) وزارت تجارت:

۱- سروی و مطالعه مناطق تولید انواع صنایع دستی و روستایی از قبیل قالین و شطرنجی بافی، گلیم بافی و نمد مالی، خامک دوزی، زرگری و حجاری.

۲- تثبیت احتیاج خانواده ها از نظر وسایل تولید، منابع مالی و رهنمایی های تخنیکی توسط متخصصین موسسات مربوطه.

۳- طرح پروگرام انکشافی جهت رشد و تقویه اقتصاد خانواده ها و تفویض آن به ریاست توحید و انسجام.

۴- فراهم آوری تسهیلات جهت توزیع و بدسترس قرار دادن کمک های کوتاه مدت و دراز مدت نقدی، مواد خام و وسایل تولید و احداث دستگاه ها در محلات.

۵- رهنمایی لازم به مولدین با در نظر داشت تقاضاهای مارکیت های جهانی.

۶- میسر ساختن شرایط خرید تولیدات خانواده ها به شرایط و نرخهای مساعد.

۷- عرضه و فروش اجناس تولیدی خانواده ها و متشبتین در مارکیت های جهانی.

۸- تدویر کورسها و سیمینار های تربیوی جهت تربیه و ارتقای سطح دانش و آگاهی مولدین.

۹- جلب کمک های پولی و تخنیکی کشور های دوست و موسسات ملل متحد و منابع مالی بین المللی بمنظور بهتر شدن کیفیت و ارتقای سطح تولیدات و انکشاف و توسعه صادرات.

۱۰- تدویر نمایشگاه های تولیدات افغانی در داخل کشور و اشتراك و به معرض نمایش گذاشتن تولیدات در نمایشگاه های بین المللی با اشتراك و همکاری نمایندگان مولدین.

(۲) وزارت زراعت و اصلاحات ارضی:

- ۱- گسترش فعالیت ها از مرکز به ولایات و از ولایات به ولسوالیها و از ولسوالیها به قراء و دهات.
- ۲- تشویق مادی و تخنیکی خانواده های دهاقین بی زمین و کم زمین و سهمگیری آنها در پروژه های مربوط زراعت و مالداری.
- ۳- توزیع قطعات زمین باساس قرارداد و تعهد نامه به دهاقین بی زمین و کم زمین مطابق احکام قانون.
- ۴- تامین روابط اقتصادی بمنظور ایجاد فارمهای کوچک زراعتی و مالداری.
- ۵- توزیع قطعات کوچک زمین بخاطر احداث فابریکات کوچک و پروسس مواد زراعتی و حیوانی باساس قرارداد و تعهدنامه.
- ۶- تاسیس فارمهای زراعتی، مرغداری زنبور داری و کرم پیله.
- ۷- تهیه و توزیع چوچه مرغ اصلاح شده، کرم ابریشم و مواد خوراکی طیور برای متشبثین مربوطه.
- ۸- اتخاذ تدابیر در زمینه استقرار قیم مواد تولید شده زراعتی.
- ۹- ایجاد شعبات تدبیر منزل در دهات و قصبات از طریق ریاست عمومی ترویج به همکاری شورای سراسری زنان افغانستان بمنظور حفظ الصحه خانواده تنظیم امور تهیه و دوخت لباس و تربیه و مراقبت اطفال.
- ۱۰- ایجاد سرد خانه ها از طریق کوپراتیف های زراعتی، استهلاکی و کوپراتیفهای دهقانی بمنظور حفاظه و نگهداری میوه جات، سبزیجات و لبنیات بمقصد حمایه و استقرار قیم.

(۳) وزارت صنایع خفیفه و مواد غذایی:

- ۱- ایجاد دستگاه های پروسس بمنظور تیل کشی مواد زراعتی و حیوانی، کنسرو میوه جات و دستگاه های ریسندگی در شهرها و قراء.
- ۲- ایجاد صنایع خفیفه و کوچک مختلط خصوصی و کوپراتیفی در شهرها و دهات.

۴- ایجاد شرکتهای تعاونی سهامی خصوصی و مختلط بمنظور پرورس تولیدات نباتات تیلی و مواد لبنی و پرورس میوه و سبزیجات.

(۴) وزارت تعلیم و تربیه:

۱- ایجاد کورسهای سواد آموزی، مکاتب سواد حیاتی و تعلیمات متمم و کارگری در چوکات پروگرامهای مطروحه بارتباط فعالیت های مربوطه.

۲- تربیه و رهنمایی داوطلبانه زنان خانواده در امور حیاتی اجتماعی و اقتصادی خانواده جهت استفاده معقول از منابع طبیعی دست داشته بمنظور موثریت کار در خانواده ها.

۳- تاسیس کلوپ ها، انجمن های کار خیاطی و سوزن دوزی مطابق نصاب تعلیمی و امکانات مکاتب.

۴- تاسیس شاپهای تولیدی حرفوی، صنایع دستی در مکاتب مطابق نصاب تعلیمی و امکانات مکاتب.

۵- تاسیس کودکستانها در قریه ها تحت پلان کار.

(۵) کمیته دولتی پلانگذاری:

۱- تنظیم و رهنمایی ریاست توحید و انسجام و دیگر ارگانها و موسسات ذیربط در امر سازمان دهی پلانهای رشد اقتصادی و اجتماعی.

۲- جلب کمکهای خارجی موسسات بین المللی و کشورهای دوست و اختصاص دادن وجوه مالی لازم بمنظور پیشبرد پروژه های انکشافی پلانهای مربوطه.

(۶) ریاست د افغانستان بانک (بانک مرکزی):

۱- فراهم آوری تسهیلات بمنظور اعطای کريدتهای کوتاه مدت و دراز مدت صنعتی و زراعتی با شرایط سهل به مولدین انفرادی، کوپراتیوی، اتحادیوی و سهامی.

۲- توزیع کمکها از قبیل ماشین آلات، لوازم تخنیکي و خدمات مسلکی به متشبثین و خانواده ها.

۳- ارتقای سطح دانش مسلکی خانواده ها و متشبثین از طریق تدویر کورسها و برقراری روابط متخصصین و ماهرین بانکهای انکشاف زراعتی و صنعتی.

فصل چهارم

کمکها و طرز انجام آن

ماده چهاردهم:

کمکهاییکه با خانواده ها در ارتباط صنایع دستی و محلی، صنایع کوچک و تشبثات کوچک زراعتی و مالداری صورت میگیرد عبارت است از:

۱- کمکهای مادی.

۲- کمکهای غیر مادی.

ماده پانزدهم:

کمکهای مادی شامل خریدت های پولی، ماشین آلات، مواد خام تخم، کود و امثال آن میباشد.

ماده شانزدهم:

کمکهای غیر مادی مشتمل از رهنمایی های تخنیکي، آموزش مسلکی و فرهنگی بازاریابی، خدمات ترانسپورتي و عرضه و فروش محصولات بعد از تولید است.

ماده هفدهم:

کمکهای مادی و غیر مادی مندرج مواد (پانزدهم و شانزدهم) این مقرره به اشخاص و خانواده های اعطا میگردد که واجد شرایط آتی باشند:

۱- اهلیت حقوقی و معاملاتی را دارا باشند.

۲- در یکی از بخشهای صنایع دستی، صنایع کوچک و عملی و تشبثات زراعتی و مالداري عملا اشتغال داشته باشند.

۳- در رتسه مورد نظر حد اقل سه سال سابقه کاری داشته باشند.

۴- در تشبث مورد نظر از اعضای خانواده و یا خارج آن اقلا سه نفر عملا سهم داشته باشند.

۵- مهارت و توانایی تشبث در رتسه مربوطه از جانب شورای نمایندگان قریه یا محل زیست تأیید و تصدیق گردد.

۶- از موسسات دولتی و اشخاص مدیونیت و قرضداری نداشته باشند.

۷- قدرت جذب و استفاده از کمک و توانایی باز پرداخت آنرا مطابق به شرایط معین که از جانب موسسه کمک کننده تثبیت میگردد حایز باشند.

۸- اقتصادی بودن تثبیت در نتیجه تحلیل و ارزیابی کارشناسان موظف مراجع کمک کننده مورد تائید قرار گرفته باشد.

ماده هجدهم:

کمک های مادی و غیر مادی به خانواده ها و اشخاص در ارتباط صنایع دستی و محلی صنایع کوچک، تشبثات کوچک زراعتی و مالداري، باساس قرارداد و تعهد نامه معین صورت میگیرد.

ماده نوزدهم:

کمک ها توسط ارگانها و موسسات دولتی مطابق باحکام این مقرر اجرا میگردد.

ماده بیستم:

کمک های مادی و غیر مادی با متشبتین و خانواده ها در ارتباط پروگرام های مورد نظر توسط موسسات تجارتي، خدماتی، تولیدی وزارت های تجارتي، صنایع خفیفه و مواد غذایی، وزارت زراعت و اصلاحات ارضی و دیگر ارگانهای دولتی هر يك در رشته های معین و اختصاصی بعلاوه بانك های انكشاف زراعتی و صنعتی صورت میگیرد.

ماده بیست و یکم:

موسسات کمک کننده مکلف اند:

۱- بعد از تشخیص و تثبیت ضرورت وجوه نقده، مواد خام، لوازم و خدمات را مطابق به شرایط قرارداد در موقع باختیار متشبتین و خانواده ها قرار دهند به متشبتین و خانواده های که از مدرک کمک های قبلی مدیونیت داشته و تعهدات خود را ایفا نکرده باشند کمک های جدید صورت گرفته نمیتواند.

۲- موانع اجرای کار متشبتین و خانواده های را که بموجب قرارداد متعهد گردیده اند در جریان کار رفع نمایند.

۳- در موارد لازم در بازاریابی فروش اجناس تولید شده در مارکیت های جهانی با مولدین کمک نمایند.

ماده بیست و دوم:

مؤسسات کمک کننده صلاحیت دارند:

- ۱- از جریان و پیشرفت کار در تشبث مربوطه وقتاً فوقتاً بازرسی بعمل آورند.
- ۲- مطابق به شرایط تعهد نامه از متعهد اجناس تولید شده را در زمان معین مطالبه و خریداری نمایند.

ماده بیست و سوم:

منتشبین و خانواده های متعهد مکلف اند:

- ۱- تعهدات خود را مطابق به شرایط قرارداد ایفا نموده از کمک های حاصله بمقصد معین آن استفاده بعمل آورند.
- ۲- اجناس تولید شده را مطابق به شرایط تعهد نامه به موسسه مربوطه در وقت مقرر تسلیم نمایند.
- ۳- کمک های حاصله نقدی و جنسی را در وقت معین تصفیه نمایند در غیر آن استحقاق حصول کمک جدید را حایز شده نمیتوانند.

ماده بیست و چهارم:

منتشبین و خانواده های متعهد نمیتوانند اجناس تولید شده را جز به موسسه و مرجعیکه تعهد نموده اند بمراجع و اشخاص دیگر بفروش برسانند.

فصل پنجم

احکام نهایی

ماده بیست و پنجم:

بمنظور تطبیق موثر احکام این مقرره طرز العمل جداگانه ترتیب می‌گردد.

ماده بیست و ششم:

غرض تعیین حقوق و وجایب طرفین کمک دهنده و کمک گیرنده تعهد نامه و قرارداد بشکل ستندرد مطابق باحکام این مقرره تنظیم می‌گردد.

ماده بیست و هفتم:

طرز العمل مندرج ماده (بیست و پنجم) و تعهد نامه و قرارداد مندرجه ماده بیست و ششم توسط ریاست توحید و انسجام ترتیب و بعد منظوری شورای عالی بمعرض تطبیق گذاشته میشود.

ماده بیست و هشتم:

این مقرره به شکل تدریجی و مرحله بمرحله از لحاظ ساحه فعالیت و محل فعالیت مورد تطبیق قرار داده میشود.

ماده بیست و نهم:

این مقرره از تاریخ منظوری شورای وزیران ج.د.ا نافذ و در جریده رسمی نشر می‌گردد.